

PARASHAT VAJIKRA

Messiaanse Gemeente Beit-Nitzachon

Parashat Vajikra

Pnee Ha-Tora - Parels van de Tora

Parashat Shevoea – wekelijkse Schriftlezing

Tora: Vajikra/ Leviticus 1:1 –5:26

Haftra: Jeshaj'jahoe/Jesaja 43:21-28 - 44:1-23

Briet Ha-Chadasha: Ha Ivriem/Hebreeën 11:1-16

Vajikra 1:1-2 is de hoofdgedachte!

VAJIKRA (En Hij riep): “En Hij (Hasjem) riep tot Mosjé en **dab-ber** (sprak) Hasjem tot hem vanuit de **Ohel Moëed** (ontmoetingstent), zeggend: “Spreek tot de **Bnee Jisra’eel** (kinderen van Israël), en zegt tot hen: ‘Elke man wanneer jullie een **korban** (offergave) tot Hasjem brengen, zult jij een **korban** (offergave) van het vee brengen en van de kudde.”- Vertaalt uit de Orthodox Jewish Bible (OJB)

De sod in het het verhaal?

Vajikra is de 24e parsja van de Tora, de eerste van het derde Tora-boek, Vajikra. Parsja Vajikra bestaat uit 21 parsjot, afdelingen waarvan 13 open en 8 gesloten zijn, telt 111 pesoekiem, verzen, 1673 woorden, 6222 letters en is hiermee de 27 na langste parsja.

Vajikra is het kleinste boek van de Tora.

Het eerste boek van de Tora, Bereesjiet, beschrijft alles bij elkaar 2.309 jaar geschiedenis vanaf de Schepping. Sjmot (Exodus) beschrijft 140 jaar, terwijl het hele boek Vajikra slechts in 8 dagen werd gegeven en geschreven. Het boek Bemidbar (Numeri) beslaat 39 jaar en het hele boek Devariem beschrijft 9 weken. In de Tora wordt de geschiedenis van de eerste 2.488 jaar van de wereld beschreven.

Korte samenvatting

VAJIKRA: Derde boek van de Tora. Wajikra heet ook Torat Kohaniem – Leer van de Priesters. Een groot deel is gewijd aan de taak van de kohaniem in het (draagbare) Heiligdom. Daar moesten brand-, vredes-eerstelingen-, zonde- en schuldoffers en meeloffers gebracht worden.

Bij alle offers komt zout te pas. Wie een offer brengt, legt de handen op de kop van het dier. De offers worden soms geheel, soms gedeeltelijk verbrand. In het laatste geval is wat overblijft deels voor de koheen, en soms ook voor de aanbieder van het offer.

Achtergrond informatie

Veel rond het Misjkan, de Tabernakel gaat over offeren en heiligheid – kedoesja. Heeft dit ook tegenwoordig nog betekenis? Van ons wordt verwacht dat we ons heiligen door een opofferende en ethische levenshouding. Heiliging is een deel van onze ethiek. Heiliging betekent een relatie met G'd en is een levensprogram. Dingen zijn nooit heilig uit zichzelf. Ook Tabernakel en offers zijn alleen heilig omdat G'd dit zo gewild heeft (**Psalm 132:14**).

Wanneer wij alles in de omgeving ontheiligt, is ook G'ds Aanwezigheid uit de Tempel vertrokken en baat geen offer meer. Het Misjkan, de Tabernakel moet in ons hart wonen (**Sjemot 25:8**). Een mens kan en moet zelf een Heiligdom worden. Dat was de werkelijke bedoeling achter de opdracht om een Heiligdom te bouwen. Echte **Tsadikiem** (Rechtvaardigen) zijn lopende Tempels. Overall dragen zij G'ds heiligheid met zich mee. Dit geldt ook zonder fysieke Tempel.

Het heiligingsprogram is in eerste instantie een individuele aangelegenheid. De opdracht tot heiliging verschilt per persoon. Van een **Talmied** (leerling) **Chagam** (geleerde) wordt meer verwacht dan van een Am-ha'arets (ongeleerde).

De Davidische dynastie, waar de Masjiach van af stamt, had een speciale status. Koning David was bijvoorbeeld de enige die mocht zitten in het **Beet haMikdasj** (de Tempel in Jeruzalem). Ook de Hogepriester, had zo een speciale status.

Koning David had meerwaarde: **kedoesja** (levensheiliging). Meer dan de koningen van het noordelijke rijk Israël hadden. Het zuidelijke rijk Jehoeda, waar de Davidische koningen heersten en de Jeruzalemse Tempel stond, eiste een hogere vorm van kedoesja.

Afstammelingen van David en de kohaniem mochten die zalfolie gebruiken. En – als enigen – mochten zij zitten in het Beet haMikdasj. Omdat zij een intrinsiek onderdeel vormden van de heiligheid van de Tempel.

Nadat de kohaniem en de heilige voorwerpen gezalfd waren, en de inwijdingsoffers waren gebracht, moest Mosjé het offerbloed aanbrenge op het rechteroor, de rechterhand en de rechtervoet van de kohaniem. Met het oor neemt men waarheid in zich op en leert men wijze lessen. Het oor is de ingang van hart en ziel. Wanneer het oor gewijd wordt, wordt daarmee aangegeven dat het enkel voor verheven doeleinden gebruikt mag worden.

De hand symboliseert daadkracht.

Ook de hand dient verheven te worden om **tsedaka** (liefdadigheid) te geven en rechtvaardig te handelen. De heiliging van de voet tenslotte dient ertoe, om het rechte pad te (blijven) bewandelen.

Hoewel deze lichaamsdelen door ons allemaal op gewijde wijze gebruikt moeten worden, wordt het in de symboliek van de inwijding van de priesters opgenomen om het belang van correct gedrag en de verheffing van het lichaam boven het dierlijke te benadrukken. De **kohaniem** (priesters) zijn rolmodellen voor het hele Joodse volk.

Heiliging van de tijd

Het eerste wat in de Tora kadosj – heilig – heet, is niet een voorwerp, een berg of een altaar, maar een dag, een stuk uit de tijd. G'd zegende de zevende dag en heiligde deze (**Bereesjiet/Genesis 2:3**). In het Scheppingsverhaal is de Sjabbat heiliging van het begrip tijd. Opvallend is dat het woord kadosj – heilig – in het boek Bereesjiet niet meer voorkomt en pas weer aan de orde komt in **Sjemot/Exodus 19:6** wanneer er sprake is van een volk dat een specifieke opdracht krijgt: "Jullie zullen een heilig volk zijn," waarna al snel in de Tien Geboden volgt: "Gedenk de Sjabbat om die te heiligen" (**Sjemot/Exodus 20:8**).

'Heiligen' betekent 'afzonderen' of 'apart zetten'. De Sjabbat moet wachten totdat het volk Israël op het wereldtoneel verschijnt. Maar 'heiligen' betekent ook 'tot bestemming brengen'. Zo vinden wij in het Rabinale taalgebruik dat het woord 'heiligen' ook wel de betekenis van 'huwen' heeft. Wanneer man en vrouw elkaar vinden is het de bedoeling dat zij elkaars uiteindelijke bestemming gaan vormen. Dit beeld past ook bij de verbintenis van ons volk en dat van de Sjabbat. De Sjabbat wordt gezien als de bruid die iedere vrijdagavond door de bruidegom – Israël – weer opnieuw wordt verwelkomd. Zo vertelt de **Babylonische Talmoed 33** dat Rabbi Jannai altijd uitriep bij het verwelkomen van de Sjabbat: "Kom bruid, kom bruid!" hetgeen later verwoord is in het bekende welkomstlied 'Lecha dodi': 'kom mijn geliefde (Israël) de bruid tegemoet om de Sjabbat te verwelkomen', hetgeen nog steeds in alle Synagogen wordt gezongen.

Werknemer en werkgever worden gelijk

Sjabbat als tegenpool van loonslavernij staat centraal in de ordening van de Schepping. Sjabbat is rust en vrijheid, niet alleen voor de werknemer maar ook voor de werkgever die op Sjabbat elkaars gelijken worden. Sjabbat betekent ook vrijheid voor de dieren op het veld en zelfs voor het milieu dat op Sjabbat bevrijd wordt van de onderwerping aan de mens. Iedere vorm van arbeid die de wereld overheerst, vormt en herschept, is op Sjabbat verboden. Inderdaad zijn wij mensen geschapen om de wereld te exploiteren. Maar één dag per week moeten wij ons daarvan kunnen losmaken, afstand nemen van onze onderwerpingdrang en heerschappijbehoefte.

We gaan niet ploegen, niet oogsten, niet bouwen, want op Sjabbat worden wij eraan herinnerd dat wij onder de Allerhoogste staan. Daarom laten wij onze greep op de natuur even varen.

Zes dagen zijn wij slaaf van de tirannie van de telefoon, de communicatie, de televisie, elektrische voorwerpen, computers, auto's, en houdt onze carrière, ons beroep of onze zaak ons in zijn greep. Maar op de Sjabbat komen wij tot onszelf en worden wij weer één met G'd en ons gezin.

Sir Immanuel Jakobovits, destijds Opperrabbin van het Gemenebest geeft het begrip Sjabbat nog meer diepgang. Het rusten van G'd zelf op Sjabbat was een ultieme expressie van deze vrijheid. Het Hebreeuwse woord voor Almachtige is 'Sja-dai', dat de rabbijnen interpreteerden als 'Hij die tegen Zijn wereld zei: dai, genoeg'. Gedurende zes dagen legde G'd Zijn wil op: de hemelen en de aarde, de hemellichamen daarin en al hun krachten riep Hij één voor één tot leven, en elke dag was Hij getuige van een ingewikkelder schepping, totdat uiteindelijk de mens verscheen. Zie ook **Babylonische Talmoed Chagiga 12a**

“G’d riep Mosjé en sprak tot hem vanuit de Tent van samenkomst” – Leviticus 1:1

Mosjé ging het zojuist opgerichte **Misjkan** (Heiligdom) pas binnen nadat hij hiertoe werd uitgenodigd door Hasjem (G’d). Mosjé had hard gewerkt aan het Heiligdom. De Sjechina, G’d’s heerlijkheid had intrek genomen in het Heiligdom. Mosjé voelde zich daar intens toe aangetrokken. Toch wachtte Mosjé, om de Sjechina te benaderen totdat G’d hem Zelf uitnodigde. Mosjé paarde bescheidenheid (aniwoet) aan gevoel voor verhoudingen.

Terwijl Mosjé en Jesjoea beide beschreven als zachtmoedig is het, Adam Ha Risjon, wordt de eerste mens beschreven als het tegenovergestelde daarvan. Zijn egocentrisme leidde hem tot zijn ondergang, en wordt gekenmerkt door de vergrote Alef in het boek Kronieken.

אָדָם שֵׁת אֵנוֹשׁ
“Adam, Seth, Enosh...”
1 Chronicles 1:1

In de Tenach (I Kronieken 1:1) wordt de genealogie (afstamming) van de mensheid vermeld. Daar staat Adam, Sjet, Enosj etc. waar de (א) “Alef”, van Adam groter is dan normaal (bekend als Alef Rabbati). Aan het begin van de menselijke geschiedenis overheerste het egoïsme. Men was erg egocentrisch. Al in de tweede generatie wordt de wereld te klein voor Kain en Hewel (Abel), om in harmonie samen te leven. Kain doodde Hewel uiteindelijk.

Binnen tien generaties was de aarde zó corrupt dat de wereld gevuld was met geweld (Bereesjiet/Gen. 6:11). De (א) “Alef” van de mens werd **Rabbati** (groot), zijn ego werd zo opgeblazen dat hij alleen aan zichzelf dacht en zich verder niet druk maakte over het wel en wee van anderen. Daarom kon hij vervallen tot geweld, roof en moord. Op een dergelijke corrupte maatschappij was het enige effectieve antwoord de zondvloed. We zien dit ook nog tegenwoordig: wanneer een volksleider hoogmoedig wordt, volgen geweld en moord onvermijdelijk. Het leiderschap van Mosjé was totaal anders. Na de zonde van het gouden kalf wilde G’d het hele volk vernietigen. Mosjé zou de stamvader worden van een nieuw Joods volk. Mosjé sloeg het aanbod af. Integendeel, hij redde het volk met zijn smeekbeden. Het volksbelang ging voor zijn eigen belang. Dit is een duidelijk houdingsaspect van de Masjiach.

Meteen na de afdaling van de berg Sinai zien we, dat Mosjé Rabbenoe niet direct naar zijn familie ging – hoewel hij veertig dagen was weggeweest – maar zich direct naar het volk begaf: “En Mosjé ging van de berg direct naar het volk” (**Sjemot 19:15**). Mosjé was volledige toegewijd aan zijn volk. Daarom werd hij als enige direct bij de inwijding van de Ohel Moëed – de Tabernakel – door G’d naderbij geroepen. De grote kracht van Mosjé lag in zijn combinatie van leiderschap en bescheidenheid. Vele mensen wensden geen openbare, leidende functies te aanvaarden omdat ze daarvoor te bescheiden zijn. Mosjé was de meest bescheiden mens, die ooit geleefd heeft. Niettemin weigerde hij nooit om verantwoordelijkheden te aanvaarden. Het lukte hem om de perfecte synthese te vinden tussen persoonlijke bescheidenheid en verantwoordelijk leiderschap. Nederigheid is geen excuus voor het weigeren van verantwoordelijkheid.

De Alef is de eerste letter van het woord ‘ani’, het Hebreeuwse woord voor ik, ego. Een grote (א) “Alef” duidt op een groot zelfbewustzijn. Wanneer we maar ingebeeld genoeg zijn is er geen plaats voor G’d. Alleen wanneer wij ons ego verkleinen is er ruimte voor de Sjechiena. Mosjé was de nederigste van alle mensen. In zijn eigen ogen bestond hij nauwelijks, hij wilde zelfs geen kleine Alef. Mosjé maakte zijn eigen Alef zo klein, dat hij het verdiende dat de Tora door hem gegeven zou worden. Wanneer de mens werkelijk een offer wil brengen, brengt hij iets van zichzelf – Adam kie jakriev – mikem (1:2)!

Het aantal geheim(en) achter het Hebreeuwse woord Vajikra?

Vajikra, וַיִּקְרָא "En Hij (Hasjem) riep" komt van het Hebreeuwse werkwoord **Kara** (*7121) roepen, proclameren en lezen. In **Bereesjiet/Genesis 1:5** komt dit woord voor de eerste keer voor.

Er is nog iets bijzonders in dit dit woord? Er zit nog een verborgen woord verscholen in het woord **Vajikra**, namelijk het Hebreeuwse woord **Jakar** יָקַר wat kostbaar, waardevol en getaxeerd (*3365) betekent.

Wat zegt dit nu over dezelfde tekst Vajikra 1:1 die we net hebben gelezen?

Wie werd er geroepen? Mosjé zelf werd geroepen door Hasjem met de uitdrukking: kostbare, precious. Dit spreekt van relatie. Hasjem is een G'd van relatie. Rabbijnen hebben ontdekt dat er een **kisjra sahva** is tussen **Vajikra/Levitcus 1:1** en **Bemidbar/Numeri 7:89**. Deze twee teksten getuigen van dezelfde gebeurtenis.

Letterlijk vertaling van deze Hebreeuwse uitdrukking **kisjra sahva** is een gelijk gewicht of gelijk partron van tekst:

En wanneer Mosjé tot de **Ohel Moëed** (ontmoetingstent) ging om te spreken met Hem, dan hoorde hij de **Hakol** (stem) van één sprekende tot hem van boven de **kapporet** (verzoendeksel), dat was op de **Aron HaEdoet** (ark van de getuigenis) tussen de twee cheroeviem; Hij sprak tot hem. **Bemidbar/Numeri 7:89** Orthodox Jewish Bible (OJB)

Het woord Vajikra staat vreemd geschreven. De laatste letter is een kleine (**א**) "Alef", die veel kleiner is dan de rest van de andere letters. Waarom een kleine (**א**) "Alef"? Toen G'd Mosjé na de oprichting van de Tabernakel riep zij Hij het woord Vajikra – 'en Hij riep Mosjé naderbij'. Waarom? Omdat Hij (Mosjé) werd geroepen vanuit de **kapporet** (verzoendeksel), dat in het heilige der heilige staat. Dit getuigt van relatie in intimiteit en van vriendschap.

De verborgen kleine letter Alef

Rabbijnen vermelden 13 keer als commentaar dat niemand persoonlijk de stem kon verstaan. Israël in zijn geheel niet en zelfs Aharon (koheen Gadol) de broer van Mosjé niet. Behalve Mosjé zelf. Wat zegt dit van Mosjé zelf, dat hij persoonlijk alleen de stem kon verstaan?

Voetnoten:

- **Dertien** is in het Jodendom alles behalve een ongeluksgetal. Het is eerder het getal van G'ddelijke genade – G'd heeft Mosjé leren davvenen (bidden) met de 13 midot harachamim, de dertien eigenschappen van G'ds medelijden.
- in iedere **tsietsiet** (bundel schouwdraden) aan de hoeken van ons kleed zitten 8 draden en 5 knopen, samen weer 13.
- De Hebreeuwse namen van de Aartsvaders en Aartsmoeders tellen ieder tezamen 13 letters, Ja'akov had dertien kinderen.
- De **Beet haMikdasj**, de Tempel werden er dertien verschillende vormen van ieder dienstvoorwerp gebruikt.

Verschil tussen Mosjé en Bile'am

Vajikar (En Hij ontmoette) G'd ontmoet Bile'am, en Hij zeide tot hem: **elew** tot **sjiva hamizbechoth** (zeven altaren) en ik heb voorbereid en ik heb aangeboden een stier en een ram op **mizbe'ach** (elk altaar). - **Bemidbar/Numeri 23:4**

Het is de Rabbijnen opgevallen, dat er een parallel is tussen Mosjé en Bile'am in roeping! Kunnen wij zeggen, dat Bile'am kostbaar was als een gewaardeerde vriend voor Hasjem?

Wat is het verschil tussen Mosjé en Bile'am?

In **Bemidbar 23:4** wordt dit zelfde woord even groot geschreven en geïnterpreteerd als een corrigerende stem, die iemand aanstoot, om een instructie te geven. Daarentegen zit het verschil in het woord Vajikra van hoofdstuk 1:1 in de kleine letter (א) "Alef". Het gaat hier dus om het houdingsaspect. Bij Bileam staat deze letter (א) "Alef" niet klein geschreven.

Het geheim van de kleine letter Alef

וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר
יְיָ אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד

"And HaShem called unto Moshe, and spoke unto him out of the tabernacle of the congregation, saying..."

Leviticus 1:1

In de Hebreeuwse text van **Vajikra 1:1** is er iets ongebruikelijks in de Tora. Het eerste woord, וַיִּקְרָא **Vajikra** ("En Hij (Hasjem) riep") wordt de laatste letter (א) "Alef" van dit woord kleiner geschreven, dan de andere letters van hetzelfde woord.

Wat wil dat ons zeggen?

Rabbijnse commentaren vertellen ons dat degene, die Hasjem's stem kunnen verstaan dat alleen kunnen als hij of zij beginnen met de kleine letter (א) "Alef". Dat betekent dat hij of zij (ענו) **anav** (zachtmoedig) moeten zijn. Wederom gaat het hier weer over het houdingsaspect. Alles begint met nederigheid!

Jesjoea geeft een Midrasj over Vajikra 1:1 de verborgen kleine Alef (א) van Mosjé.

In het Hebreeuwse Bijbelboek Mattai wat voor ons meer bekend staat met de naam Mattheüs.

In lezen we in vers 16, over de eersten en de laatsten: "Alzo zullen de **Acharon'iem** (laatsten) de **Risjon'iem** (eersten) zijn, en de eersten de laatsten; want velen zijn uitgenodigd, maar weinigen **nivchariem** (uitverkoren)." – **Mattai/ Mattheüs 20:16**

Voetnoot:

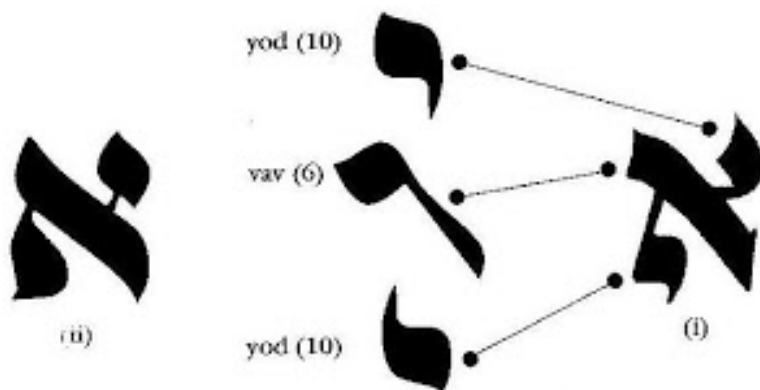
- **Midrasj** (Hebreeuws: מדרש; "onderzoek" of "uitleg", meervoud midrasjim) is een Hebreeuws woord dat op de methode van exegese van Bijbelse teksten duidt. Midrasj kan ook verwijzen naar een compilatie van lessen, in de vorm van commentaar over de Tora (Tenach).

Jij en ik vertegenwoordigen al die 22 letters van het Hebreeuwse alfabet

De Hebreeuwse taal kent 22 letters. Jij en ik vertegenwoordigen al die 22 letters in hun karakters en in hun persoonlijkheden, die allemaal op een bepaald niveau naar Hasjem en zijn Masjiach verwijzen. Al deze 22 letters zijn persoonlijk door Hem uitgesproken toen Hij de hemelen en de aarde schiep zie Bereesjiet/Genesis 1:1.

Wie bezat de kleine letter Alef?

“Nu de man Mosjé was een zeer (ענוו) **anav** (zachtmoedig), meer dan enig mens op de aardbodem.” - **Bemidbar/Numeri 12:3**

Dit is een belangrijk ingrediënt voor ons, om zo door Hasjem geroepen te worden. Masjiach zoekt één iemand die bereid is de laatste te zijn, zodat G'd hem en ook meervoud gemeente kan verhogen.

Het is een contradixio voor ons oude ik, maar mogelijk bij G'd doordat Hij de kleine letter (א) “Alef” heeft geschapen, om ons van dienst te zijn.

Wie is bereidt net als Mosjé de kleine letter (א) “Alef” in zijn leven te zijn, waardoor G'd persoonlijk jou kan verhogen?

Hoe wordt een mens nederig?

Het geheim zit wederom in hetzelfde woord Vajikra. De letterwaarde (grammatica) van het woord **Vajikra** (ויקרא) is gelijk aan het getal 317.

De getalswaarde 317 komt precies overeen met het woord Avraham onze vader

Avraham avinoe - אברהם אבינו (א) Alef = 1, (ב) Beet = 2, (ר) reesj = 200, (ה) Hee = 5, (מ) Mem = 40, (א) Alef = 1, (ב) Beet = 2, (י) Jod = 10, (נ) Noen = 50, (ו) vav = 6 : Totaal 317

Voetnoten:

- **Anav** (Hebreeuws: ענוו) is het Hebreeuwse woord voor nederig en zachtmoedigheid.
- **Midrasj** (Hebreeuws: מדרש; "onderzoek" of "uitleg", meervoud midrasjim) is een Hebreeuws woord dat op de methode van exegese van Bijbelse teksten duidt. Midrasj kan ook verwijzen naar een compilatie van lessen, in de vorm van commentaar over de Tora (Tenach).
- De **Tora** is in 54 **sidrot** (enkelvoud sidra) verdeeld. Elke sidra is op haar beurt weer onderverdeeld in zeven parsjot (enkelvoud parasja). Een Sidra is dus een schriftgedeelte van de parasja.

Conclusie: De enige manier hoe wij de kleine letter (א) "Alef" kunnen ontvangen is door Avraham avinoe.

Wij moeten hetzelfde geloof bezitten als Avraham: "Door **Emoena** (geloof) is Avraham Avinoe, toen hij geroepen werd, in **misjma'at** (gehoorzaamheid) getrokken naar een plaats, die hij als **nachala** (erfenis) zou ontvangen, zonder **da'at** (volle kennis) te hebben waar hij komen zou." – **Ha Ivriem/Hebreeën 11:8**

Rabbijnen hebben parallel getrokken tussen de Mosjé en Avraham avinoe. Mosjé bezat dezelfde geest als Avraham avinoe. Hij had het Geloof van Avraham. De bediening van Mosjé was en is een kanaal, om ons terug te brengen naar het Hebreeuwse woord voor **zera** (zaad) van Abraham.

"Nu tot Avraham Avinoe was gesproken de **havtachot** (belofte) en tot zijn **zera** ("zaad" **Bereesjiet 22:18**). Hij zegt niet: **V'LIZERAEHCHA** (en tot zijn zaden), als vele. Maar als zijn zaad als één. En dat zijn **zera** (zaad) is Masjiach." - **Ha Kalati'iem/Galaten 3:16**

Het is een persoonlijke genadegift van Hasjem

Het is dus een genadegift van Hasjem. Als Avraham niet genade had ontvangen kon Hasjem het persoonlijk niet aan ons doorgeven! Door de erfenis van het zaad Avraham Avinoe kunnen wij ook **chesed** (genade) ontvangen.

Je bent waardevol net als Mosjé, die persoonlijk door G'd kostbare, precious werd genoemd bij de **kapporet** (verzoendeksel).

Korban (offergave)

Het tweede vers van **Vajikra 1:2** gaat in op de korban, קָרְבָּן (offergave). komt van het Hebreeuwse werkwoord Karov, wat betekent: naderen, naderbij komen of in een relatie komen. Dit woord komen we 25 keer tegen in deze parasha. De Korban wordt uitsluitend gebruikt met betrekking tot relatie van Hasjem tot de mens.

Voetnoten:

- **Midrasj** (Hebreeuws: מדרש; "onderzoek" of "uitleg", meervoud midrasjim) is een Hebreeuws woord dat op de methode van exegese van Bijbelse teksten duidt. Midrasj kan ook verwijzen naar een compilatie van lessen, in de vorm van commentaar over de Tora (Tenach).
- De **Tora** is in 54 **sidrot** (enkelvoud sidra) verdeeld. Elke sidra is op haar beurt weer onderverdeeld in zeven parsjiot (enkelvoud parasja). Een Sidra is dus een schriftgedeelte van de parasja.

Slot woord.

De Tora is dus nog steeds relevant, vanwege dat het nog steeds een kanaal is om ons terug te brengen naar het geloof van Avraham avinoe. Door het geloof van Avraham te ontvangen kunnen wij door Masjiach Jesjoea genade ontvangen!

Het volk kreeg de stem niet te horen, maar Mosjé wel. Hij was de mediator van zijn tijd. Daarom is Mosjé zo'n overduidelijk prototype van de komende Masjiach. Mosjé deed niets anders, dan de weg vrij te maken voor de ware Masjiach. Daarom hebben wij allemaal Masjiach Jesjoea persoonlijk hard nodig. Hij is de verpersoonlijking van de ware letter (א) "Alef".

Zoals Mosjé beschreven wordt, zo wordt ook Jesjoea als 'anav' is 'nederig' beschreven.

Kom naar Mij als je last als zorg hebt en zwaar bent geladen. En Ik zal je geven **sjabbat menoecha** (sabbatrust, complete rust); neemt Mijn juk op jou en leert van Mij, want Ik ben (עניו) **anav** (zachtmoedig) en heb **sjifloet** (nederig van gemoed) in **lev** (hart), en jij zult vinden **menoecha** (rust, veiligheid [Ruth 1:9] voor jullie **nefasjot** zielen, [Jeremia 6:16]; want mijn juk is zacht en mijn last is licht. [zie Mt 23:4]." – **Mattai/Mattheüs 11:28-30** Orthodox Jewish Bible (OJB).

* Zie uitdrukking juk van de Tora - **Pirkei Avot (speuken der vaders) 3:5**

Alleen in relatie tot Jesjoea kunnen wij de kleine letter (א) "Alef" in ons ontwikkelen, waardoor wij persoonlijk G'ds stem kunnen gaan verstaan.

Hierdoor kunnen wij korban doen, waardoor wij ons volk terug kunnen brengen naar het geloof van Avraham avinoe.

In Masjiach ontvangen wij **sjabbat menoecha**, waardoor wij in relatie worden hersteld en onze taak dagelijks kunnen uitvoeren.

Vraag aan jou en mij?

Versta jij zijn stem al dagelijks?

שבת שלום - Sjabbat Sjalom,
David Prins

"Wie zich vernedert, hij zal verhoogt worden door De heilige gezegend is Hij, maar wie zich zelf verhoogt in arrogantie en trots, hij zal vernedert worden door De heilige gezegend is Hij." - **Talmoed bavli traktaat Eroeivin 13b**